

Wspólnota "Miriam"

Odnowa w Duchu Świętym

Rzeszów - Tabor

7 kwiecień 2021

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK XIII, NUMER 571

Spotkania Wspólnoty odbywają się według harmonogramu umieszczonego na stronie Wspólnoty w Domu Diecezjalnym „Tabor” ul. Połonińska 25

Teksty do medytacji od 8.04.2021 r.

Kochani.

Przed nami okres Wielkanocny, czas radości, spotkania ze Zmartwychwstałym. Ale też czas wzrastania Kościoła w łasce Ducha Świętego.

Na ten moment chciałbym, abyśmy podjęli formację znowu krokami św. Ignacego z Loyoli. Przed nami różne maksymy jego życia, któremu towarzyszyć będą różne komentarze. Modlitwa powinna potrwać ok. 15 min. Jak przebiegać ma modlitwa?

1. Stawaj w Bożej obecności, uświadom sobie, że stoisz przed Bogiem.

2. Poproś o siłę i moc Ducha Świętego – dowolną modlitwą.

Zaproś do modlitwy Maryję – dowolną modlitwą.

3. Przeczytaj rozważanie przeznaczone na dany dzień. Cytat z początku rozważania to słowa św. Ignacego. O ich realizację w życiu mamy się modlić w ciągu danego dnia.

4. Zapisz w zeszycie główne zdanie o które się modlimy. Rozmawiaj później z Jezusem na ten temat.

Przypominam, że dalej obowiązuje nas codzienna modlitwa Anioł Pański w intencji wspólnoty oraz zachęcam do postu w intencji wspólnoty każdego 12 dnia miesiąca.

Na owocną pracę, błogosławieństwo +

Oddaję każdego z Was w rany Chrystusa i Jego Krew, oraz zamykam w Sercu Maryi.

ks. Damian, Pasterz

Czwartek:

„Wszystko na większą chwałę Bożą – te słowa powtarza św. Ignacy w swoich konstytucjach 376 razy”.

Szczęście chrześcijanina polega na tym, abyśmy ku chwale Boga kierowali każdą chwilę i czynność dnia. Tego domaga się od nas Bóg jako nasz Pan, a my powinniśmy się o to starać, jako Jego słudzy i słudzy Maryi.

Swojej chwały szuka ten, kto po złodziejsku postępuje. Chwała Boża, większa Jego chwałą, powinna być maksymą życia każdego chrześcijanina. Najgorzej, kiedy szukamy swojej chwały kosztem Bożej chwały. Czyniąc tak tracimy Bożą łaskę już na ziemi i ryzykujemy wieczną łaskę. A towarzyszyć ma nam wyznanie św. Piotra: całą noc pracowaliśmy i niceśmy nie ułowili (Łk 5,5). Tym nic jest chwałą ludzka. Jeżeli szukasz chwały, szukaj prawdziwej – Bożej chwały.

Piątek:

„W przedsięwzięciach swoich tak Bogu ufaj, jak gdyby pomyślny skutek całkiem od Ciebie, nie zaś od Boga zależał. Tak jednak się do każdej rzeczy zabieraj, jak gdybyś Ty nic, ale Bóg wszystko uczynić miał”

Gdy Ciebie nie było, Bóg Ciebie stworzył bez Ciebie, ale teraz jak jesteś Bóg nie zbawi Ciebie bez Twojej pomocy. Postaraj się o iskierkę, a Bóg wznieci Twój płomień. Rzuć nasionka, a Bóg da wzrost. Inaczej wszystko zmarnujesz. Nic nie możesz bez Boga. Ale Bóg nic nie chce bez Ciebie, choć może. W jedności z Bogiem możesz wszystko, dlatego Jemu ufaj. Łaska Boża, która tyle mogła w innych świętych, w Tobie też wiele może, ale nie możesz utracić swojej ufności wobec Boga. Gdzie są Twoje nadzieje?

Sobota:

„Czas i trudy marnujemy, jeżeli do poprawy innych się zabieramy, aniżeli najpierw zaczynamy od poprawy siebie”.

Dziwne, że chcemy, aby inni byli dobrzy, podczas gdy zaniedbujemy poprawę samych siebie. Jest

Telefon Wspólnoty

☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty:

ks. Damian Ziemia

Pasterz

tel. 791-386-047

e-mail: mini-damian@o2.pl

Barbara Zacharska

Lider

tel. 607-433-848

e-mail: b-lech@wp.pl

Katarzyna Zdeb

V-ce lider

Marcin Zacharski

V-ce lider

Animatorzy diakonii

Ewelina Konieczna
diakonia modlitewna

Andrzej Paśkiewicz
diakonia uwielbienia

Magdalena Gola
diakonia prowadzenia
spotkań

Marcin Zacharski
diakonia modlitwy
wstawienniczej

Wojciech Wojdyło
diakonia liturgiczna

Klaudia Winiarska
diakonia wprowadzająca

Konrad Przydział
diakonia medialna

Alicja Cyrnek
diakonia organizacyjna

Barbara Zacharska
diakonia prorocka

to jak wyrok potępienia dla nas samych: gdy zaniedbujemy dobro, a zwiększamy w nas świat zła. Głos czynu jest większy od głosu słowa. Głos czynu ma tylu sprzymierzeńców ile czynów pojawia się w życiu, drugi jest sam. Nie ma pożytku, gdy jednocześnie budujemy i rozwalamy. Jedno słowem a drugie czynem. Nie uleczy my choroby inną chorobą. Najpierw trzeba zadbać o wyleczenie siebie, później pomyśleć należy o innych. „Lekarzu, ulecz samego siebie”, mówił Jezus. (Łk 4,22).

Niedziela:

„Zmiana miejsca nie zmienia naszych nawyków: kto się z wadami nie rozstał, kto ich z siebie nie wykorzenił, wtedy wady wszędzie za nim pójdą”

Pielgrzymki nie wiele nas poprawiają. Owszem, zaspokajają naszą ciekawość, ale mało korzyści przynoszą. Kto do złego nawykł, nie ma dla takiej osoby schronienia. Gdziekolwiek taka osoba pójdzie, zawsze zabierze siebie i swoje nawyki. To jest niebezpieczeństwem danej osoby. Czasami zmiana miejsc leczy choroby ciała, ale nigdy nie leczy chorób duszy. Co złego w sobie nosimy, należy do wyrzucać z siebie czym prędzej. Jeżeli upadamy to nie wynik miejsca, ale nas. Do uzdrowienia dojdziemy nie przez zmianę miejsca, ale przez zmianę siebie samych. Nie da się uciec w takie miejsce, do którego nie dojdzie pokusa diabelska, ani namiętności człowieka. Jedyna ucieczka, to ucieczka od wady do cnoty. Żadne miejsce nie czyni nas świętym. Nie zbawi nas Jerozolima ani Lourdes, ale to, że w takim miejscu pobożnie żyjemy. Zmiana siebie, a nie miejsca, to najlepsze rozwiązanie.

Poniedziałek:

„Spraw trudnych nie należy powierzać ludziom młodym”

św. Ignacy pisze o tym, że cnoty ludzi młodych są bez hartu, bez przebytych prób. Porównuje je do kwiatów, które zaraz po zimie rozkwitają, ale wraz z pierwszym przymrozkiem, powiewem wiatru usychają. Zapał nie w porę wycieńcza siły i sprawia, że człowiek szybko ustaje, zaś przy umiarkowaniu człowiek jest w stanie więcej zrobić. Niestatość przydarza się dość często młodym (wiekiem, ale i obecnością we wspólnotach). Młodzi, dość często to co polubią, bez wytrwałości szybko tracą. Śpiesz się zatem powoli. Rzadko występuje razem w parze: pośpiech i stałość. Łatwo błędzi ten kto się śpieszy. Ten, co ma przed sobą daleką drogę musi obliczyć swoją drogę i odpowiednio rozłożyć siły, tak by dotrzeć do końca.

Wtorek:

„Czyn rzadki a znakomity o 600 razy przewyższa wszelki zwyczajny czyn”

Cnota wysoko umieściła koronę. Na próżno wzdycha do niej leniwiec. Posiędzie ją tylko ten, który się trudem nie zrazi, ani go mozolność nie odstraszy, ani przykrość nie zniechęci. Próbuje. Dla chcącego nic trudnego. Bóg nie liczy, ale waży czyny. Na istotę, nie na pozór patrzy. Jeśli chcesz mu ofiarować cokolwiek, niech to nie będzie byle co. On jest Bogiem, Panem wszystkich rzeczy, wybierz więc co uważasz za najlepsze i to Jemu ofiaruj. Ani małostką, ani ubóstwem się nie wymawiaj. Ty jesteś ubogi, ale łaska Boża jest bogata. Co być chciał, z tą łaską Bożą, wszystko dokonasz. Chciej więc!

Środa:

„Miej to za pewne, że o tyle w doskonałości postępujesz, o ile się miłości i korzyści własnej wyrzekasz”

Jezus mówił, że nie można dwom Panom służyć, bo inaczej jednego się nienawidzi a drugiego miłuje (zob. Mt 6,24). Nie można rozdzielić serca. Bóg chce całe serce. Główną przyczyną braku naszego postępu duchowego jest taka miłość do Boga, w której jest dość spora miłość do siebie samych. Chwiejemy się, pomiędzy jedną i drugą stroną, dlatego tak niepewnie zmierzamy do nieba. Drzewo dopóki jest mokre nie wydaje płomienia. Podobnie i dusza, która jest zanurzona w wodzie doczesności, nie wzniesie się ku niebu. I przeciwnie, im mniej trzyma ją doczesność, tym łatwiej jest żyć niebem już na ziemi. Często nasze chęci są duszone przez pragnienia doczesne. Jedynym sensownym rozwiązaniem, jest nie wchodzenie w umowę z doczesnym światem, ale stanowcze zwrócenie się ku sprawom nieba i energiczne trwanie przy tym, obojętnie od ceny.

Ogłoszenia

1. **Przypominamy, o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji wyboru Animatorów do 21.04.2021 oraz zachęcie Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.**
2. Posługa modlitwą wstawienniczą prowadzona w pierwszą i trzecią środę miesiąca w godz. od 17.00 do 18.00 w salce Miriam (główny budynek DD Tabor, poziom -1)
3. Informacje o spotkaniach będą ogłaszane na bieżąco.